

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Plan miłosierdzia

Starszy James R. Rasband
Siedemdziesiąty

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Pan jest miłosierny, a plan zbawienia naszego Ojca Niebieskiego jest tak naprawdę planem miłosierdzia.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Time in the temple before entering the mis-

Zaproszenie proroka

Zeszłego kwietnia, wkrótce po radosnej nowinie o tym, że Kościół nabył Świątynię Kirtland, Prezydent Russell M. Nelson poprosił nas o prze-studiowanie modlitwy poświęcającej Świątynię Kirtland, zapisanej w rozdziale 109. Doktryny i Przymierzy. Prezydent Nelson powiedział: „Modlitwa [...] poświęcająca [...] jest poradnikiem na temat tego, w jaki sposób świątynia duchowo wzmacnia was i mnie, abyśmy mogli sprostać wyzwaniom życia w tych dniach ostatnich”.

Jestem pewien, że studiowanie rozdziału 109 przyniosło wam spostrzeżenia, które były źródłem błogosławieństw. Dziś wieczorem podzielę się kilkoma rzeczami, których się nauczyłem, gdy postąpiłem zgodnie z zaproszeniem naszego proroka. Ścieżka pokoju, którą podążałem podczas studiowania, przypomniła mi, że Pan jest miłosierny i że plan zbawienia naszego Ojca Niebieskiego jest tak naprawdę planem miłosierdzia.

Nowo powołani misjonarze służący w świątyni

Być może wiecie, że „nowo powołani misjonarze są zachęceni do przyjęcia obdarowania świątynnego tak szybko, jak to możliwe, i uczęszczania do świątyni tak często, jak pozwalają na to okoliczności”. Gdy otrzymają obdarowanie, „mogą służyć jako pracownicy świątynni przed rozpoczęciem służby misjonarskiej”.

Czas spędzony w świątyni przed udaniem się

sionary training center (MTC) can be a wonderful blessing for new missionaries as they learn more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will

do centrum szkolenia misjonarzy (CSM) może być wspaniałym błogosławieństwem, dzięki któremu nowi misjonarze dowiedzą się więcej na temat przymierzy świętych, zanim podzielą się nimi ze światem.

Jednak studiując rozdział 109., dowiedziałem się, że w świątyni Bóg daje moc nowym misjonarzom — właściwie każdemu z nas — w dodatkowy, święty sposób. W modlitwie poświęcającej, która została dana przez objawienie, Prorok Józef Smith modlił się: „gdy śludzy Twój wyjdą z domu Twego [...], aby dawać świadectwo Twego imienia”, aby „serca” „wszystkich ludzi” „zmiękły” — zarówno „wielkich tej ziemi”, jak i „wszystkich ubogich, potrzebujących i udręczonych”. Modlił się: „aby ich przesady ustąpiły miejsca prawdzie, i aby lud Twój znalazł łaskę w oczach wszystkich ludzi; aby wszystkie krańce ziemi wiedziały, że my, śludzy Twój, słyszeliśmy głos Twój i że nas posłałeś”.

To piękna obietnica dla nowo powołanych misjonarzy — żeby „przesady ustąpiły miejsca prawdzie”, aby „[znaleźli] łaskę w oczach wszystkich ludzi” i aby świat wiedział, że są oni zesłani przez Pana. Z pewnością każdy z nas potrzebuje tych samych błogosławieństw. Jakim błogosławieństwem byłoby zmiękczenie serc w naszych relacjach z sąsiadami i współpracownikami. Modlitwa poświęcająca nie wyjaśnia dokładnie, w jaki sposób czas spędzony w świątyni zmiękczy serca innych ludzi, ale jestem przekonany, że ma to związek z tym, jak czas spędzony w domu Pana zmiękcza nasze własne serca, skupiając nas na Jezusie Chrystusie i Jego miłosierdziu.

Pan odpowiada na błaganie Józefa Smitha o miłosierdzie

Kiedy studiowałem modlitwę poświęcającą Świątynię Kirtland, uderzyło mnie również, że Józef raz za razem błagał o miłosierdzie — dla członków Kościoła, dla wrogów Kościoła, dla przywódców kraju, dla narodów ziemi. I, co bardzo osobiste, błagał Pana, aby pamiętał o nim, i okazał miłosierdzie jego ukochanej Emmie i ich dzieciom.

Jak musiał się czuć Józef, kiedy tydzień później, w dzień Wielkiej Nocy, 3 kwietnia 1836 roku, w Świątyni Kirtland Zbawiciel ukazał się jemu i Oliverowi Cowdery’emu i, jak zapisano w rozdziale 110. Doktryny i Przymierzy, powiedział On: „Przyjąłem ten dom i tutaj będzie imię

manifest myself to my people in mercy in this house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith’s plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he “cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy.” Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his “prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of

moje; i objawię się ludowi mojemu w miłosierdziu w tym domu”. Ta obietnica miłosierdzia musiała mieć szczególne znaczenie dla Józefa. Jak nauczał w kwietniu ubiegłego roku. Prezydent Nelson, obietnica ta „odnosi się dziś do każdej poświęconej dziś świątyni”.

Odnajdowanie miłosierdzia w domu Pana

Jest wiele sposobów, na jakie każdy z nas może znaleźć miłosierdzie w domu Pana. Tak było od czasu, gdy Pan po raz pierwszy przykazał Izraelowi zbudować przybytek i umieścić w jego centrum „wieko miłosierdzia”. W świątyni znajdujemy miłosierdzie w przymierzach, które zawieramy. Te przymierza, jako dodatek do przymierza chrztu, wiążą nas z Ojcem i Synem oraz dają nam większy dostęp do tego, co Prezydent Nelson nazywa „szczególnego rodzaju [miłością] i [miłosierdziem], [czyli z hebrajskiego] *hesed*”.

Znajdujemy miłosierdzie w możliwości bycia zapieczętowanym do naszych rodzin na wieczność. W świątyni zaczynamy też rozumieć z większą jasnością, że Stworzenie, Upadek, zadość czyniąca ofiara Zbawiciela i nasza zdolność, aby ponownie wejść do obecności naszego Ojca—w rzeczy samej każda część planu zbawienia—to przejawy miłosierdzia. Można powiedzieć, że plan zbawienia jest planem szczęścia właśnie dlatego, że jest „planem” miłosierdzia.

Prośenie o przebaczenie otwiera drzwi Duchowi Świętemu

Jestem wdzięczny za piękną obietnicę zawartą w rozdziale 110., że Pan objawi się w miłosierdziu w Swoich świątyniach. Jestem również wdzięczny za objawienie o tym, jak Pan ukaże się w miłosierdziu, kiedy tylko — podobnie jak Józef — będziemy błagać o miłosierdzie.

Błaganie Józefa Smitha o miłosierdzie w rozdziale 109. nie było pierwszym błaganiem o miłosierdzie, które sprowadziło objawienie. W Świątym Gaju młody Józef modlił się nie tylko o to, by dowiedzieć się, który Kościół jest prawdziwy. Powiedział też, że „wołał do Pana o miłosierdzie, bo nie było nikogo innego, do kogo mógłby się zwrócić, by je uzyskać”. W jakiś sposób uświadomienie sobie, że potrzebuje miłosierdzia, które może zapewnić tylko Pan, pomogło mu otworzyć okna niebios. Trzy lata później anioł Moroni ukażał się po tym, co Józef opisał jako swoją „[mo-

all my sins and follies.”

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni’s father’s conversion begins with his prayer, “I will give away all my sins to know thee.” We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord’s mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Pondering God’s Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: “I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.”

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about “how merciful the Lord hath been unto the children of men.” It is pondering upon the Lord’s mercy that prepares us to “ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true.”

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God’s plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will “be restored to their ... perfect frame”? Is Amulek right—can the Savior’s mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead “[encircle us] in the arms of safety”?

Is it true, as Alma testified, that Christ

dlitwę i błaganie] Wszechmocnego Boga, aby [mu] przebaczył wszystkie grzechy i głupstwa”.

Ten wzorzec objawienia, które następuje po prośbie o miłosierdzie, jest znany z pism świętych. Enos usłyszał głos Pana dopiero po tym, jak pomodlił się o wybaczenie. Nawrócenie ojca króla Lamonięgo rozpoczyna się od jego modlitwy: „Wyzbędę się wszystkich moich grzechów, by Cię poznać”. Może nie zostaniemy pobłogosławieni tymi samymi spektakularnymi doświadczeniami, ale dla tych, którzy czasami mają trudności z odczuwaniem odpowiedzi na modlitwę, zabieganie o miłosierdzie Pana jest jednym z najsilniejszych sposobów na zdobycie świadectwa Ducha Świętego.

Rozważanie Bożego miłosierdzia otwiera drzwi do świadectwa o Księdze Mormona

Podobna zasada jest pięknie nauczana w Ks. Moronięgo 10:3–5. Często używamy skrótu myślowego przy tych wersetach, aby nauczać, że poprzez szczerą modlitwę możemy dowiedzieć się, czy Księga Mormona jest prawdziwa. Ten skrót myślowy może jednak pomijać ważną rolę miłosierdzia. Posłuchajcie, jak Moroni rozpoczyna swoje nawoływanie: „Wzywam was, abyście po przeczytaniu tych słów [...] przypomnieli sobie, jak miłosierny był Pan dzieciom ludzkim od stworzenia Adama do czasu, gdy to otrzymacie i będziecie w sercu rozważać”.

Moroni namawia nas, abyśmy nie tylko przeczytali te rzeczy — kroniki, które miał zapieczętować — ale byśmy rozważyli w sercu, co Księga Mormona objawia o tym, „jak miłosierny był Pan dzieciom ludzkim”. To właśnie rozważanie miłosierdzia Pana przygotowuje nas do tego, aby „[zapytać] Boga, Wiecznego Ojca, w imię Chrystusa, czy nie jest to prawdą”.

Rozważając Księgę Mormona, możemy zapytać: Czy prawdą jest, jak nauczał Alma, że Boży plan miłosierdzia zapewnia, że każda osoba, jaka kiedykolwiek żyła na tej ziemi, zmartwychwstanie, że zostanie jej przywrócony doskonały stan? Czy Amulek ma rację — czy miłosierdzie Zbawiciela może zaspokoić wszystkie gorzkie — prawdziwe wymagania sprawiedliwości, które w innym wypadku musielibyśmy zapłacić, ale zamiast tego „otoczy [nas] ramionami bezpieczeństwa”?

Czy prawdą jest, jak świadczył Alma, że

suffered not only for our sins but for our “pains and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Benjamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

In sum, is the Father’s plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni’s promise that Heavenly Father “will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.” I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni’s counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches “how merciful the Lord hath been [to] the children of men”? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father’s great plan of mercy and for the Savior’s willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

Chrystus cierpiał nie tylko za nasze grzechy, ale za nasze „boleści i udręki”, aby „wiedział, jak może pomagać Swemu ludowi w jego ułomnościach”? Czy Pan naprawdę jest tak miłosierny, jak nauczał Król Beniamin, że dał nam za darmo dar zadośćuczynienia „za grzechy tych, którzy [...] umarli, nie znając woli Boga co do siebie, albo którzy grzeszyli nieświadomie”?

Czy prawdą jest, jak powiedział Lehi, że „Adam upadł, aby ludzie mogli istnieć; i ludzie istnieją, aby mogli mieć radość”? Czy prawdą jest, jak świadczył Abinadi, cytując Izajasza, że Jezus Chrystus: „był zraniony za nasze wykroczenia, pobity za niegodziwości nasze; skarcono Go, abyśmy mieli spokój; a przez Jego rany jesteśmy uzdrowieni”?

Podsumowując, czy plan Ojca w takiej formie, w jakiej nauczany jest w Księdze Mormona, jest naprawdę miłosierny? Świadczę, że tak jest i że niosące pokój i nadzieję nauki o miłosierdziu zawarte w Księdze Mormona są prawdziwe.

Wyobrażam sobie jednak, że niektórzy, pomimo tego, że z wiarą czytają i modlą się, mogą zmagać się z pojęciem obietnicy Moroniego, że Ojciec Niebieski „objawi [...] prawdę tego mocą Ducha Świętego”. Wiem o tych zmaganiach, ponieważ sam odczuwałem je wiele lat temu, kiedy po kilku pierwszych lekturach Księgi Mormona nie otrzymałem natychmiastowej i jasnej odpowiedzi na moje modlitwy.

Jeśli zmagacie się z trudnościami, pozwólcie, że zaproszę was, abyście postąpili zgodnie z radą Moroniego i rozważyli wiele sposobów, na jakie Księga Mormona ukazuje, „jak miłosierny był Pan dzieciom ludzkim”. Bazując na moim doświadczeniu, mam nadzieję, że kiedy to zrobicie, pokój Ducha Świętego zagości w waszych sercach, i będziecie wiedzieli, wierzyli i czuli, że Księga Mormona i plan miłosierdzia, o którym ona naucza, są prawdziwe.

Wyrażam moją wdzięczność za wielki plan miłosierdzia Ojca i za gotowość Zbawiciela, aby go zrealizować. Wiem, że objawi się On w miłosierdziu w Swojej świętej świątyni i w każdym aspekcie naszego życia, jeśli będziemy Go szukać. W imię Jezusa Chrystusa, amen.